

רעפ 47188-05-25 - ירון דוזטס נ' עיריית תל-אביב-יפו

בבית המשפט העליון

רע"פ 47188-05-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: ירון דוזטס
נגד

המשיבה: עיריית תל-אביב-יפו
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ב-עפמ"ק
56017-03-25 מיום 14.5.2025 שניתן על-ידי
השופטת נ' תבור

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת נ' תבור) ב-עפמ"ק 56017-03-25 מיום 14.5.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (השופט נ' אשכול) ב-ח"נ 12175-01-24 מימים 22.1.2025 ו-5.3.2025, בהתאמה.

2. בכתב האישום יוחסה למבקש עבירה של העמדת רכב במקום בו החניה אסורה על פי תמרוך אין עצירה, לפי סעיף 6(א)(2) לחוק עזר לתל אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ד-1983. בית המשפט לעניינים מקומיים דן בעניינו של המבקש בהתייחס לחוק חניה לנכים, התשנ"ד-1993 (להלן: החוק), וזאת בשל נכות בת זוגו שנסעה עמו ברכב. לאחר ניהול הליך הוכחות נקבע, בין היתר, כי המבקש החנה את רכבו באופן היוצר "הפרעה פוטנציאלית לתנועה", ומשכך לא קמה לו הגנה לפי חוק זה. נוכח האמור, הושת עליו קנס מופחת בסך של 125 ש"ח. ערעור שהגיש על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה על ידי בית המשפט המחוזי.

3. בבקשה שלפניי, המבקש טוען כי רכבו כלל לא הפריע לתנועה. מעבר לכך, נטען כי הערכאות קמא שגו בפרשנות סעיף 2(א)(4) לחוק, הקובע כי אדם הנוהג ברכב הנושא תג נכה יהא רשאי להחנות במקום שהחניה אינה מותרת בו - ככל ש"החניה אינה גורמת להפרעה ממשית לתנועה". לשיטת המבקש, הערכאות קמא הרחיבו יתר על המידה את תחולת התנאי הקבוע בסעיף זה משקבעו כי "הפרעה פוטנציאלית לתנועה" תבוא בגדרו. בהקשר זה אף נטען, בין היתר, כי בסעיף 3 לחוק נקבעה רשימה סגורה של סייגים לרשות חניה, ואילו המקרה דנן אינו נמנה עם רשימה זו. לבסוף, טוען המבקש, כי הקנס שהושת עליו מחמיר עמו יתר על המידה.

4. דין הבקשה להידחות. החלטותיהן של הערכאות קמא מעוגנות היטב בפסיקה, ובפרט בפסק הדין שניתן ב-רע"פ 5273/12 גיא נ' מדינת ישראל (9.5.2013) בו נקבע מפורשות כי סעיף 2(א)(4) לחוק מתייחס גם להפרעה פוטנציאלית לתנועה (שם, בפס' ל-לא; וראו גם החלטתי ב-רע"פ 4841/21 ורקשטל נ' מדינת ישראל (30.8.2021)). משכך, בצדק ציין בית המשפט המחוזי כי ההכרעה המרכזית הדרושה בעניינו של המבקש היא הכרעה עובדתית. בנקודה זו, בית המשפט המחוזי לא מצא מקום להתערב בממצאי העובדה שקבע בית המשפט לעניינים מקומיים - ואיני מוצא מקום להתערב בהחלטתו זו בנסיבות הבקשה דנן, בייחוד משמדובר ב"גלגול שלישי" (רע"פ 53460-04-25 לייכטר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (7.5.2025)).

5. הבקשה תוקפת הלכה למעשה יישום של הדין הנוהג על נסיבותיו הפרטניות של המבקש, מבלי שנפל ביישום זה פגם. משכך, ובשים לב לשיעור הקנס המופחת שהושת על המבקש, ולהלכה הנוהגת לעניין התערבות ב"גלגול שלישי" בקנסות - בקשת רשות הערעור נדחית אף לעניין זה.

6. הבקשה אפוא נדחית.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תשפ"ה (18 יוני 2025).

יוסף אלרון
שופט